

els bergadans Srs. Ramon Pujol i Josep Cases. Celebrarem un prompt restabliment.

—PROTESTA. Deplorem l'acte celebrat diumenge a Berga que, amb el nom d'enterrament civil, fou aprofitat per alguns elements de Berga per fer un acte de proselitisme dels seus ideals en materia anarquitant, on manifestaren en els parlaments al cementiri davant d'un públic de tres quartes parts foraster. Hi prengué part principalíssima per Berga, el Sr. Grau, agutzil del Jutjat de primera Insta'ncia, i per Gironella el seu prou conegut i estimat Alcalde, que tant es distingeix per organitzar actes semblants. Fem constar que la difunta morí cristianament, rebuts, per petició pròpia, tots els Sants Sagraments, aprofitant els elements sectàris el no haver firmat la fulla que mana la

lleí. Protestem, no per l'enterrament civil, que si volem era legal, sinó perquè es tractava d'una persona cristiana que no era aquesta la seva voluntat, com també per convertir l'acte en un míting en un lloc com el cementiri que hauria de merèixer més respecte.

—FELICITACIO. Un grup de joves ha tramitat els permisos del Govern Civil de la Província, per a poguer celebrar públicament les processons de Corpus del dijous i del diumenge. Felicitem als joves entusiastes, i que Jesús Hòstia els beneeixi.

—PROGRAMA OFICIAL. Aquest any resa quatre dies seguits de festa laica, balls, cines, teatre, cants, concerts. etc.; no hi faltaran, però, els actes religiosos encara que siguin fora de programa.

Solsona

Maig flòrid i perfumat. Les onze del matí,—bona hora—El carrer de Sant Pau,—ben empedrat— Un raig de sol hi tremola de riure,—bon humor—Una cardina es capussa a l'abeurador,—alegria—Dos homes seriosos, un carro i un matxo, que també riu. Dos coves salten de joia. Un estol d'aviram juga a la gallina cega. Un munt de fem ix d'un corral per a embaumar el paisatge. El cronista. embadalit, passa...però de llarc i sense poder córrer de tapament. Gloriós Sant Pau ajudeu el cronista a córrer per un carrer que rellisca...

—Ara volia cantar les meravelles de les deus internes del riu Cardener;—bon xicot com és ell—però, mireu, el cronista s'ha encomanat el riure,—amb singlot—i riu que riuràs; i, vaja, no s'hi veu en cor. Com el riu sempre *riu*, ha esclafit tretze riallades, una da-

SASTRERIA DEVESAS

participa a la seva nombrosa clientela que ha rebut les més altes novetats per a la pròxima temporada d'estiu.

RESERVAT

per cal Massana

Francesc Macià, 4

SOLSONA

rrera l'altre fins a brollar-li tretze rierols d'aigua tèbia per les finestres de l'ànima. Ai, si el riu Cardener ho sentia. Quan el cronista hi aniria a pendre el bany, li engegaria una revinguda d'aigua enterbolida de fang, còdols, troncs i fulleraça... Però el riu fóra injust. Què pot fer-hi el cronista si el riu li ha encomanat el riure? Encara que mansois els rius, solen tenir males bromes. Deixem-los tranquils. La recordança dels aiguats i llurs estralls, fibla els sentiments. Déu ens lliuri d'un riu desbordat.